

Đề bài

Em hãy kể lại truyện

Sọ Dừa

(Văn học 6 – Tập 1).

Bài làm

Ngày xưa, ngày xưa có hai vợ chồng bà lão rất nghèo, phải đi ở cho một nhà phú ông nọ. Họ mong mỏi có một người con nhưng mãi đến năm mươi tuổi mà vẫn chưa có mụn con nào.

Một buổi trưa bà lão vào rừng hái củi. Trời nắng to, khát nước quá mà bà chẳng tìm thấy con suối nào. Bỗng nhìn thấy một cái sọ dừa đầy nước mưa bên gốc cây to, bà vội uống cho đỡ khát. Về nhà bà có thai.

Ít lâu sau ông lão mất. Bà lão sinh ra một đứa bé tròn như quả dừa, không chân, không tay. Bà buồn quá định vứt đi thì đứa bé bảo:

– Mẹ ơi, con là người đấy. Mẹ đừng vứt con đi mà tội nghiệp.

Thương con, bà để lại nuôi đứa bé và đặt tên là Sọ Dừa.

Đến lớn Sọ Dừa vẫn không khác lúc nhỏ, cứ lẩn bên chân mẹ, chẳng làm được việc gì. Một hôm, bà mẹ than phiền Sọ Dừa chẳng biết đi chăn bò giúp mẹ. Sọ Dừa bèn nói:

– Chuyện gì chứ chăn bò con chăn cũng được mà mẹ. Mẹ nói với phú ông cho con chăn bò nhé!

Nghe con nói thế, bà đánh liều đến hỏi phú ông. Phú ông ngần ngừ về hình dạng của Sọ Dừa, nhưng nghĩ nuôi nó ít tốn cơm, công chăn bò cũng ít nên phú ông đồng ý.

Từ đó, Sọ Dừa đến ở nhà phú ông. Cậu chăn bò rất giỏi. Đàn bò ngày một béo tốt hẳn ra. Phú ông rất hài lòng.

Phú ông có ba cô con gái thường xuyên đem cơm trưa cho Sọ Dừa, vì vào vụ mùa tối tở phải ra đồng cả. Hai cô chị đối xử rất ác nghiệt với Sọ Dừa, còn cô út thì đối xử rất tử tế với cậu, vì cô vốn là người hiền lành, tốt bụng.

Một buổi trưa như thường lệ đến phiên cô út mang cơm cho Sọ Dừa, cô bỗng nghe có tiếng sáo thổi rất hay. Cô nấp vội sau bụi cây thì nhìn thấy một chàng trai khôi ngô đang ngồi trên chiếc võng thổi sáo cho đàn bò nghe. Có tiếng động, chàng trai biến mất, chỉ thấy Sọ Dừa nằm đấy. Nhiều lần như thế, cô biết Sọ Dừa không phải là người trần. Từ đó, cô đem lòng yêu mến, có thức ăn nào ngon cô đều giấu đem cho chàng.

Một hôm, Sọ Dừa lẩn về giục mẹ đến hỏi con gái phú ông làm vợ. Bà mẹ sừng sốt lắm, nhưng nghe con năn nỉ quá bà cũng chiều lòng. Nghe bà nói xong, phú ông cười mĩa:

– Muốn hỏi con gái ta bà hãy về sắm đủ lễ vật: một chĩnh vàng cốm, mười tấm lụa đào, mười con lợn béo, mười vò rượu tăm.

Bà mẹ nghĩ chắc con mình sẽ từ bỏ ý định cưới con gái của phú ông, nhưng không ngờ Sọ Dừa nói với mẹ rằng sẽ có đủ lễ vật ấy.

Đúng ngày hẹn, bà mẹ vô cùng ngạc nhiên vì trong nhà không những có đầy đủ sính lễ mà còn có cả những gia nhân khiêng đồ sính lễ sang nhà phú ông. Phú ông thấy thế hoa cả mắt. Lão bèn nói:

– Để ta hỏi các con gái của ta xem có đứa nào ưng thằng Sọ Dừa không đã.

Lão gọi ba cô con gái ra, hai cô chị thì chê bai thẳng thừng, còn cô út cúi mặt, tỏ ý bằng lòng. Phú ông đành nhận lễ vật và gả cô con gái cho Sọ Dừa.

Kể từ ngày cưới, Sọ Dừa biến thành một chàng trai khôi ngô, tuấn tú, gia đình sống sung túc và rất hạnh phúc. Hai cô chị vợ của Sọ Dừa thấy thế ghen tức lắm.

Sọ Dừa ngày đêm miệt mài đèn sách và thi đỗ trạng nguyên. Chẳng bao lâu, có chiếu nhà vua sai trạng đi sứ. Sọ Dừa chia tay vợ lên đường. Chàng trao cho vợ một hòn đá lửa, một con dao và hai quả trứng gà, dặn phải giữ luôn các thứ ấy bên mình để có lúc cần dùng đến.

Nhân thấy Sọ Dừa đi sứ xa nhà, hai cô chị quyết tâm giết hại em mình cho thỏa lòng ghen tức. Hai cô sang chơi, rủ em chèo thuyền ra biển rồi đẩy em xuống nước. Một con cá to nuốt cô út vào bụng. Sản có con dao bên mình, cô đâm chết cá, xác cá trôi dạt vào bờ một hòn đảo, cô lại lấy dao xẻ bụng cá chui ra ngoài. Cô dùng hòn đá bật lửa nướng cá sống qua ngày, chờ thuyền đi ngang qua đến cứu. Hai quả trứng nở thành đôi gà đẹp làm bạn với cô giữa hòn đảo vắng.

Một hôm, có chiếc thuyền cắm cờ đuôi nheo lướt qua đảo. Con gà trống gáy to ba lần:

Ồ... ó... o

Phải thuyền quan trạng rước cô tôi về.

Quan trạng cho thuyền cập bến. Vợ chồng gặp nhau hết sức vui mừng. Về nhà, quan trạng mở tiệc mừng, mời bà con đến chia vui. Hai cô chị không hay biết, họ chắc mẩm chuyện này được thay em làm bà trạng. Họ khóc lóc nức nở kể về chuyện không may của cô em ra chiều tiếc thương lắm. Quan trạng không nói gì, tiệc xong, chàng cho gọi vợ ra. Hai người chị trông thấy cô em xấu hổ quá lén bỏ về nhà và đi biệt xứ.